

خیانت یهودا

۲۲

۱ عید فطیر که پَسَح هم گانه نزدیک بیه ۲ و سران کاهنون و علمای دینی در صَدَد دَیینه بهانه پدا هاکانند تا عیسی ره بکاشین اینسته که از شورش مردم ترسینه. ۳ در اون لحظه شیطون در یهودا که معروف به آسخریوطی که آتا از دوازه تا شاگردعیسی بییه نفوذ هاکارده. ۴ و بورده سران کاهنون و فرماندهون قراولان پلی و با اونا صحبِت هاکارده که چجوری عیسی ره ویشون دست تسلیم هاکانه. ۵ اونا خشحال بیینه و توافق هاکارده پولی وره حادِن. ۶ و هم قبول هاکارده و دنبال فرصت دَییه تا در نبود مردم عیسی ره به اونا تسلیم هاکانه.

شام آخر

۷ روز عید فطیر که باید گوسفند پَسَح قِربونی بووه برسییه. ۸ عیسی پطرس و یوحنا ره برسندیه بائوته: «بورین و شام پَسَح ره امِسته آماده هاکانین تا بخوریم.» ۹ بپورسینه: «در کاجه خانی تدارک بوینیم؟» ۱۰ جواب هِدا: «زمانی که که شهر دله بوردینی، اِتا مردی با کوزه‌ای اوو شمه جلو در اینه. ونه دنبال راه دکفین بورین اون سیره دله که و شونه اونجه ۱۱ و صاحب سیره ره بایرین: «استا گانه: «مهمونخانه کاجه هسه تا شام پَسَح ره با شه شاگردون بخورم؟» ۱۲ و شما ره ونه بالا طبقه که خله گت هسه ره نشون دنه. اونجه تدارک بوینین.» ۱۳ اونا بوردنه و همه چیز ره همونجور پدا هاکارده که عیسی ویشونه بائوته بی‌یه و پَسَح ره اونجه تدارک بدینه.

۱۴ اون ساعت برسیه و عیسی با شه رسولان سفره سر هِنیشته. ۱۵ بعد ویشونه بائوته: «خله دوست داشتیمه قبل از رنج بکشینیم این پَسَح ره با شما بخرم.» ۱۶ اینسته که شما ره گامبه که دیگه از اون نخریمه تا اون زمون که در پادشاهی خِدا تحقّق پدا هاکانه. ۱۷ پس انا جام شراب ره بیته و شکر هاکارده و بائوته: اینتارِ بیرین و شه میون تقسیم هاکانین. ۱۸ اینسته که شما ره گامبه که تا بیموهنه پادشاهی خِدا دیگه از محصول انگور نخریمه.» ۱۹ بعد نون ره بیته شکر هاکارده و پاره هاکارده و ویشونه هِدا و بائوته: «اینتا بدن من هسه که شمیسته هاداهه وونه این ره به‌یاد من انجام هادین.» ۲۰ بعد پس از شام جام شراب ره بیته و بائوته: «این جام شراب، عهد جدید هسه در خون من که شمه نجاتسه دَشینیه وونه. ۲۱ اما دست اون نفر که مره تسلیم کانه با مه دست در سفره دره. ۲۲ انسان ریکا اون جوری که مقدر هسه شونه اما وای بر اون کس که و ره تسلیم دشمن کانه.» ۲۳ بعد شروع هاکارده همدیگر جه سوال هاکردن کدومشون که این کار ره کانه.

۲۴ و جَر و بحث کارده که کدوم تای ویشون گتتر هسه. ۲۵ عیسی ویشونه بائوته: «پادشاهون این دنیا بر مردم سروری کانه و حاکمون اونا (ولی نعمت) بخوندسته وونه. ۲۶ اما شما اینجوری نَوشین. گتترین شما باید مثل کوچکتین بووه و حاکم باید مثل خادم بووه. ۲۷ اینسته که کدوم تا گتتر

هَسَّهٗ اُون که سفره سَر نیشته یا اُون که خدمتِ کاندِه؟ آیا نا اُون که سفره سَر نیشته؟ اما مین در میونه شِما مثلِ خادم هستمه.

۲۸ شِما کسانِ هَسْتینی که در آزمایشهای مین مه کنار هِرستانِی. ۲۹ پس هَمونجور که مه پی پر سلطنتی مه ره عطا هاکارده مین هِم شِما ره عطا کامبه ۳۰ تا بر مه سفره در پادشاهی مین بخارین و بنوشین و تخت سَر هِنیشین و دوازده تا قبیلَه اسرائیل ره داوری هاکانین.

۳۱ «ای شَمعون ای شَمعون شیطون اجازه خواسه شِما ره مثلِ گندم غربال هاکانه. ۳۲ اما مین تِسِه دِعا هاکاردمه تا ته ایمان تَلِف نُووشه. پس وقتی بَر دگر دستی شه براها ره استوار دار.» ۳۳ اما و در جِواب بائوته: «ای سرورم، مین آمادومه با ته به زندان بورم و بمیرم.» ۳۴ عیسی جِواب هادا: «پطرس، بدون که امروز قبل از طلا ونگ، سه بار میره انکار کاندی و گانی میره شناسنی.»

۳۵ بعد اوناچه بَرسیسه: «آیا زمانی که شِما ره بدون کیسهٔ پول و غذا و کفش بَرسندیمه به هیچ چی محتاج بَییی؟» جِواب هادانه: «نا، به هیچ چی.» ۳۶ پس ویشونه بائوته: «اما الان هر کی کیسه پول یا غذا دانه اُون ره بیره و اگه شمشیر ندانه شه لباس ره بَروشه شمشیر بخزینه. ۳۷ اینسته که اونچه درباره مین در کلام خِدا بنوشته، باید اتّفاق دَکِفِه که: (و جزء خطا کارها بَییه.) آره اونچه دربارهٔ مین بنوشته بَییه عملی وونه.» ۳۸ شاگردون بائوته: «ای خِداوند هارِش دِتا شمشیر دارِمی.» ویشونه بائوته: «وَسْتَه.»

دِعا در کوه زیتون

۳۹ بعد عیسی بیرون بورده و بنا بر عادت بورده کوه زیتون سَر و ونه شاگردون هِم ونه هِمراه بورده. ۴۰ وقتی اونچه بَرسیسه ویشونه بائوته: «دعا هاکانین تا در آزمایش نَکفین.» ۴۱ بعد به اندازه پرتاب سنگ اوناچه دور بیه و زانو بَرُو، اینجوری دِعا هاکارده: ۴۲ «ای پی پر اگه اراده ته هَسَّهٗ این جام ره میچه دور هاکان؛ اما نا به خواسه مین بلکه به ارادهٔ ته بووه.» ۴۳ بعد فرشته ای آسمون جه بر و ظاهر بیه و و ره تقویت هاکارده. ۴۴ پس وقتی در عذاب بی یه با جدیتی ویشتر دِعا هاکارده و عرقش مثلِ قطره هایه خون بنه سَر کَلِسته. ۴۵ وقتی دِعا جه راست بَییه و شاگردون پلی بَر دگر دسته بَدییه از ناراحتی بخاتونه. ۴۶ ویشونه بائوته: «چه ایسته بخاتونی؟ راست بووشین و دِعا هاکانین تا در آزمایش نَکفین.»

گرفتار بَیینِ عیسی

۴۷ هنوز صحبَتِ کارده که اِتا گروه راه جه بَرسیسه. یهودا اصخریوطی که اَنا از اُون دوازده تا شاگرد بیه اونا ره هدایت کارده. و عیسی پلی بی یَموهه وِر ماچ هاکارده ۴۸ اما عیسی و ره بائوته: «ای یهودا آیا انسان ریکا ره با ماچ تسلیم کاندی؟» ۴۹ وقتی پیروان عیسی بفهمستنه چه اتّفاقی دَره کَفنه عیسی ره بائوته: «ای سرور ما اجازه هاده شمشیر بَکشیم؟ ۵۰ و اَنا از اونا غلام کاهن اعظم ره به شمشیر

بَزوهه و ونه راست گوش از بیخ بَوریهه. ۵۱ اما عیسی بائوته: «اینکار ره نکانین!» و گوش اون مردی ره لمس هاکارده و شفا هِدا. ۵۲ بعد خطاب به سران کاهنون و فرماندهون قراول معبد و مشایخی که برای گرفتار هاکارده و بییمونه بائوته: «مگه مین راهزنمه که با چماق و شمشیر مه دَنبال بییمونی؟» ۵۳ هر روز معبد دله شِمه چشمه جلو دَییمه و شِما دست بر مین دراز نکاردینی، اما الان ساعت شما هَسّه، ساعت حکومت تاریکی.»

انکار پطرس

۵۴ بعد عیسی ره بهیئتیه و وره بوردنه کاهن اعظم سیره. پطرس دیرادیر ویشون دَنبال شیبیه. ۵۵ در وسط حیاط تَش روشن بی‌یه و جمعی دور اون هینیشته بینه. پطرس هم در میون اونا هینیشته. ۵۶ در همین موقع اتا کنیز و ره در روشنایی تَش بدییه و وره خیره ببیه بائوته: «اینتا مردی هم با عیسی بی‌یه.» ۵۷ اما و انکار هاکارده و بائوته: «خانم جان مین و ره نَشناسمبه.» ۵۸ اتا کم بعد اتا نفر دیگه و ره بدییه و بائوته: «ته هم آتا از اونایی.» پطرس در جواب بائوته: «آقا جان مین با اونا نیمه.» ۵۹ چند ساعت بگذشته و اتا نفر دیگه بائوته: «بی شک اینتا مردی هم با عیسی بی‌یه اینسته که جلیلی هم هَسّه.» ۶۰ پطرس در جواب بائوته: «آقا جان مین ندومبه چیشی گانی.» هنوز صحبت کرده که طلا و ننگ بَزوهه. ۶۱ اون لحظه عیسی بر دگر دسته و پطرس ره هارشا و پطرس و نه حرفه ریاده که بائوته بی‌یه: «امروز قبل از طلا و ننگ سه بار مه ره انکار کاندی.» ۶۲ پس بیرون بورده و زارو زار پرمه هاکارده.

مسخره هاکارده عیسی

۶۳ اونا عیسی ره شه وسط دمبدانه و شروع هاکارده به مسخره هاکاردن و بَزوهنه عیسی. ۶۴ و نه چش ره دَوستنه گاتنه: «پیش گویی هاکان و بایر کی ته ره زنده؟» ۶۵ و خله بدو بیرا وره گاتنه.

محاکمه عیسی در حضور شورای یهود

۶۶ وقتی صبح ببیه شورای مشایخ قوم، یعنی سران کاهنون و علمای دینی، تشکیل جلسه هادانه و عیسی ره پخاستنه. ۶۷ بائوته: «اگر ته مسیحی، اِما ره بایر.» جواب هادا: «اگر بایرم مه حرف ره باور نکاننی ۶۸ و آگه شِمه جه بپرسم، مه ره جواب ندیننی. ۶۹ اما از این بعد انسان ریکا به دست راست خدای قادر نشیننه.» ۷۰ همگی بائوته: «پس آیا ته خدای ریکایی؟» در جواب بائوته: «شما شه گانی که هستمه.» ۷۱ پس بائوته: «دیگر نیازی به شهادت داریمی؟ شه و نه زبون جه بشناستیمی.»